

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy Komisji 2010/61/UE z dnia 2 września 2010 r. upłynął w dniu 30 czerwca 2011 r.

(¹) Dz.U. L 233, s. 27.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bolzano (Włochy) w dniu 13 czerwca 2013 r. — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer przeciwko Katerinie Pokornej

(Sprawa C-322/13)

(2013/C 226/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Tribunale di Bolzano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ulrike Elfriede Grauel Rüffer

Strona pozwana: Katerina Pokorná

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładnia art. 18 i 21 TFUE stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, takich jak sporne w niniejszej sprawie, które przyznają prawo stosowania języka niemieckiego w postępowaniach cywilnych przed sądami prowincji Bolzano tylko obywatelom włoskim zamieszkałym w prowincji Bolzano, a nie obywatelom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, niezależnie od tego, czy mieszkają w prowincji Bolzano?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 17 czerwca 2013 r. — Burgo Group SpA przeciwko Illochromie SA, w likwidacji, Jérôme'owi Theettenowi, działającemu w charakterze syndyka masy upadłościowej spółki Illochroma SA

(Sprawa C-327/13)

(2013/C 226/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca wnosząca odwołanie: Burgo Group SpA

Strona pozwana: Illochroma SA, w likwidacji, Jérôme Theetten, działający w charakterze syndyka masy upadłościowej spółki Illochroma SA

Pytania prejudycjalne

Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 [z dnia 29 maja 2000 r.] w sprawie postępowania upadłościowego (¹), a w szczególności jego art. 3, 16, 27, 28 i 29 należy interpretować w ten sposób, że:

- „oddział”, o którym mowa w art. 3 ust. 2, należy rozumieć jako oddział dłużnika, wobec którego wszczęto postępowanie główne i sprzeciwia się on temu, by w ramach jednoczesnego postawienia w stan likwidacji szeregu spółek należących do tej samej grupy, spółki te mogły być przedmiotem postępowania wtórnego, w państwie, w którym mają siedzibę, ze względu na to, że mają osobowość prawną?
- osoba lub organ uprawniony do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania wtórnego powinna mieć miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium sądu państwa członkowskiego, do którego sądu wniesiono o wszczęcie tego postępowania, czy też prawo to powinno być zastrzeżone dla wszystkich obywateli Unii, jeżeli wykażą oni istnienie więzi prawnej z danym oddziałem?
- ponieważ główne postępowanie upadłościowe jest postępowaniem likwidacyjnym, wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego danego oddziału może zostać zarządzone tylko, gdy spełnia kryteria celowości pozostawione do oceny sądu państwa członkowskiego, przed którym wszczęto postępowanie wtórne?

(¹) Dz.U. L 160, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Leipzig (Niemcy) w dniu 19 czerwca 2013 r. — Elisabeta Dano i Florin Dano przeciwko Jobcenter Leipzig

(Sprawa C-333/13)

(2013/C 226/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Sozialgericht Leipzig

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elisabeta Dano i Florin Dano

Strona pozwana: Jobcenter Leipzig

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podmiotowym zakresem zastosowania art. 4 rozporządzenia nr 883/2004 ⁽¹⁾ objęte są osoby, które nie zamierzają ubiegać się o świadczenia mające charakter świadczeń z zabezpieczenia społecznego lub świadczeń dla wsparcia rodziny w rozumieniu art. 3 ust. 1 ww. rozporządzenia, lecz o specjalne nieskładkowe świadczenie w rozumieniu art. 3 ust. 3 w związku z art. 70 tego rozporządzenia?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy na mocy art. 4 rozporządzenia nr 883/2004 państwa członkowskie są pozbawione prawa do wyłączenia w całości lub w części, w celu zapobieżenia niesłusznemu korzystaniu z zabezpieczających utrzymanie nieskładkowych świadczeń socjalnych w rozumieniu art. 70 tego rozporządzenia, będących w niedostatku obywateli Unii z pobierania takich świadczeń, które są wypłacane obywatelom danego państwa znajdującym się w tej samej sytuacji?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze i pytanie drugie: czy na mocy art. 18 TFUE lub art. 20 ust. 2 zdanie drugie lit. a) TFUE w związku z art. 20 ust. 2 zdanie trzecie i art. 24 ust. 2 dyrektywy 2004/38 ⁽²⁾ państwa członkowskie są pozbawione prawa do wyłączenia w całości lub w części, w celu zapobieżenia niesłusznemu korzystaniu z zabezpieczających utrzymanie nieskładkowych świadczeń socjalnych w rozumieniu art. 70 tego rozporządzenia, będących w niedostatku obywateli Unii z pobierania takich świadczeń, które są wypłacane obywatelom danego państwa znajdującym się w tej samej sytuacji?
- 4) Jeżeli w świetle odpowiedzi na powyższe pytania częściowe wyłączenie zabezpieczających utrzymanie świadczeń jest zgodne z prawem Unii: czy przyznanie nieskładkowych, zabezpieczających utrzymanie świadczeń obywatelom Unii może ograniczać się, poza pilną potrzebą, do przekazania środków koniecznych do powrotu do kraju ojczystego, czy też art. 1, 20 i 51 karty praw podstawowych wymagają świadczeń o szerszym zakresie, które umożliwiają trwały pobyt?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166, s. 1)

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77)